

Full diocesà

15 de març del 2015

p5 – Augmenta arreu la demanda d'adults que es volen batejar

p7 – Reviure el misteri de Crist: nova edició de la Passió de Cervera

Dia del Seminari

Diumenge vinent la col·lecta va dedicada al Seminari Diocesà. Es tracta d'una jornada dedicada a la pregària per les vocacions sacerdotals, pels nostres seminaristes i per la fidelitat dels preveres en el seu servei. Les parròquies, els pobles i els barris necessiten nous sacerdots per a portar la Bona Nova de Jesús a tothom.

«Ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna»

Diümenge IV de Quaresma / Cicle B

Lectura del segon llibre de les Cròniques

En aquells dies, tots els grans sacerdots i el poble reinci- dien contínuament en la culpa d'imitar tots els costums abominables de les altres nacions, profanant així el temple del Senyor, que ell havia consagrat a Jerusalem. El Senyor, Déu dels seus pares, els enviava cada dia missatgers que els amonestessin, perquè li dolia de perdre el seu poble i el lloc on residia. Però ells es burlaven dels missatgers de Déu, no feien cas del que els deia i escarnien els seus profetes, fins que el Senyor arribà a enutjar-se tant contra el seu poble que ja no hi havia remei. Llavors els caldeus incendiaren el temple de Déu, derrocaren les muralles de Jerusalem, cala- ren foc a tots els seus palaus i destruïren tots els objectes preciosos. El rei dels caldeus deportà a Babilònia els qui s'havien escapat de morir per l'espasa, i se'ls quedà per esclaus d'ell i dels seus fills, fins que passaren al domini persa. Així es complí la paraula que el Senyor havia anunciat per boca de Jeremies: el país fruï dels anys de repòs que li pertocaven; tot el temps que quedà desolat, el país va reposar, fins haver complert setanta anys. Però l'any primer de Cir, rei de Pèrsia, el Senyor, per complir la paraula que havia anunciat per boca de Jeremies, desvetllà l'esperit de Cir, rei de Pèrsia, perquè promulgues, de viva veu i per escrit, un edicte que deia: «Cir, rei de Pèrsia, fa aquesta declaració: El Senyor, el Déu del cel, m'ha donat tots els reialmes de la terra i m'ha encomanat que li construís un temple a Jerusalem, ciutat de Judà. Si entre vosaltres hi ha algú del seu poble, que el Senyor sigui amb ell i que hi pugui.» (36,14-16.19-23)

Salm responsorial

Si mai t'oblidava, Jerusalem, que se m'encasti la llengua al paladar.
(Salm 136)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, Déu, que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres, que érem morts per les nostres culpes. És per gràcia que Déu us ha salvat. I juntament amb Jesucrist ens ha ressuscitat i ens ha entronitzat en les regions celestials, perquè davant dels segles que vindran quedi ben clara la riquesa de la seva

gràcia i la bondat que ha tingut per nosaltres en Jesucrist. A vosaltres, que heu cregut, us ha salvat per gràcia. No ve de vosaltres; és un do de Déu. No és fruit d'unes obres, perquè ningú no pugui gloriar-se'n; som obra seva: ell ens ha creat en Jesucrist per dedicar-nos a unes bones obres que ell havia preparat perquè visquem practicant-les.
(2,4-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, digué Jesús a Nicodem: «Com Moisès, en el desert, enlairà la serp, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna. Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu. Déu els ha condemnat perquè, quan la llum ha vingut al món, s'han estimat més la foscor que la llum. És que no es comportaven com cal. Tothom qui obra malament té odi a la llum i es vol quedar en la foscor, perquè la llum descobriria com són les seves obres.
(3,14-21)

«Déu, que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist»

No al Déu de la por

Joan Mir i Tubau, prev.

Potser el millor resum de les lectures d'aquest diumenge és aquesta frase de sant Pau: «És per gràcia que Déu ens ha salvat» (lectura segona). La vida del poble d'Israel —i també la dels seguidors de Jesús de tots els temps— és un aiguabarreig de fidelitat i d'infidelitat. Però, al final, Déu, que «és ric en l'amor», sempre s'avança a fer-nos do de la seva misericòrdia infinita.

El poble d'Israel va a la seva, els seus dirigents també. Els profetes adverteixen, però ningú no en fa cas. Ells mateixos es castiguen: són deportats a Babilònia. No obstant això, Déu no els abandona: seran alliberats i podran retornar al seu país i començar de nou (lectura primera). En l'Evangelí, Jesús confia a Nicodem els plans de Déu. La bondat de Déu no té límits, no vol que es perdi ningú. Però Déu proposa, no imposa. Hi ha els qui s'han estimat més donar l'esquena a la llum. S'han apartat definitivament de Déu. Però tot es pot refer. Déu és generós: «ens ha donat la vida juntament amb Crist» i ho ha fet sense que ho meresqués-sim, gratuïtament (lectura segona).

Llegint textos com els d'avui sap greu constatar que en el cor de molts cristians —i d'altres que han deixat de ser-ho— hi hagi encara impresa la imatge d'un Déu rival de l'home, que castiga i que fa por. Si s'escau que encara som d'aquests, hauríem d'afanyar-nos a girar full i recordar sempre més: «El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig i ric en l'amor» (Salm 102).

La imatge

Jesús i Nicodem. Ossawa Tanner (1899). Pennsylvania Academy of the Fine Arts.

Del diàleg de Jesús amb el fariseu Nicodem podem subrallar-ne que Jesús es presenta com a portador de Vida i com a Llum que ha vingut al món. «Els qui viuen d'acord amb la veritat, sí que busquen la plena llum.» Deixem-nos il·luminar per Jesucrist. Ell ens donarà aquella lucidesa que tant desitgem en el fons del nostre cor.

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

16 dilluns

—Sant Heribert, bisbe (970-1021)
—Santa Eusèbia, religiosa (*680)
Isaïes 65,17-21 / Salm 29 /
Joan 4,43-54

17 dimarts

—Sant Patrici bisbe (372-460)
Ezequiel 47,1-9.12 / Salm 45 /
Joan 5,1-3a.5-16

18 dimecres

—Sant Ciril de Jerusalem, bisbe i doctor de l'Església (315-386)
—Sant Salvador d'Horta, religiós (1520-1567)
Isaïes 49,8-15 / Salm 29 / Joan 5,17-30

19 dijous

—Sant Josep, espòs de la Verge Maria
2 Samuel 7,4-5a.12-14a.16 / Salm 39 / Romans 4,13.16-18.22 / Mateu 1,16.18-21.24a

20 divendres

—Santa Teodòsia, màrtir (*307)
Saviesa 2,1a.12-22 / Salm 33 /
Joan 7,1-2.10.25-30

21 dissabte

—Sant Nicolau de Flue, monjo (1417-1487)
Jeremies 11,18-20 / Salm 7 /
Joan 7,40-53

22 diumenge V de Quaresma / Cicle B

—Sant Deogràcies, bisbe (s.V)
—Santa Lea, religiosa (*384)
Jeremies 31,31-34 / Salm 50 /
Hebreus 5,7-9 / Joan 12,20-33

III Trobada diocesana de catequesi d'infants

Redacció

Dissabte vinent, dia 21 de març, tindrà lloc al Col·legi del Roser de Sant Julià de Vilatorrada (Avinguda de Puig i Cunyer, 20) la III Trobada diocesana de catequesi d'infants.

Tindrà el següent horari:

10h, acolliment i esmorzar (el donarem).

10,30h, presentació i grups.

11h, gimcana per grups / activitat voluntària per als pares.

13h, eucaristia.

14h, dinar (cal portar-se'l).

15h, activitats d'animació del grup Bufanúvols.

16,30h, fi de la jornada.

La inscripció es pot fer per correu electrònic (catequesi@bisbatvic.com), per correu postal (Mn. Joan Antoni Castillo,

Santuari de la Salut, 08243 Viladordis) o per telèfon al 93 874 13 01 (podeu deixar un missatge al constestador).

Hi haurà possibilitat de transport:

Bus nord: Ripoll (plaça del Monestir, 8,30h), Torelló (9h, mercat municipal), Manlleu (9,15h, parc d'Àngela Roca amb avinguda Roma), Vic (9,30h, estació d'autobusos).

Bus sud: Igualada (Hotel Amèrica, 8,45), Manresa (Plaça dels Infants, 9,15h) i Artés (9,30h). Es passarà per aquests pobles si hi ha un nombre significatiu de participants.

El preu és de 6 euros per persona.

Els menors necessiten autorització; poseu-vos en contacte amb el vostre rector o arxiprestat.

Necrològica

Mn. Esteve Dilmé i Quintana

Nasqué a Sant Joan de les Abadesses el 27 de novembre de 1929 i fou ordenat sacerdot el 27 de juny de 1954. Entre 1954 i 1972 fou vicari de Sant Vicenç de Castellet, Ripoll, la Seu de Manresa i la Sagrada Família d'Igualada. Fou també regent de Santa Margarida de Montbui (1966). Va ser consiliari dels Cursets de Cristiandat i de l'Acció Catòlica de Manresa, així com director espiritual del col·legi de les Dominiques de l'Anunciata, prefecte de teologia del Seminari (1964) i capellà a l'Institut Pere Vives Vich d'Igualada (1969). Més tard, professor i director espiritual dels col·legis Mestral i Montlcar d'Igualada (1976), director de la Casa Sacerdotal de Vic (1996) i jutge diocesà i secretari de la Vicaria General (1995). Morí el dia 21 de febrer. El senyor bisbe en l'homilia de les exèquies destacà que Mn. Dilmé es va dedicar a la direcció espiritual de moltes persones.

Creix la demanda de joves i adults per a rebre el baptisme

Mn. Joan Sanglas, delegat episcopal per al Catecumenat

Mn. Joan Sanglas, a més de rector de Calaf i d'algunes poblacions del voltant, és també el delegat episcopal per al Catecumenat.

Què és un catecumen?

Un catecumen és tota persona no batejada però que té interès a ser cristiana. Malgrat que també ho és el nadó acabat de néixer, entenem per catecumen el no batejat adult que és instruït en la Paraula de Déu per a esdevenir plenament cristià amb la recepció dels sacraments de la iniciació cristiana.

Com és el procés de catecumenat?

Actualment es dona molta importància a l'acolliment de la persona que desitja ser cristià, que ha rebut la inquietud o el primer anunci de la Bona Nova. Es valora la seva formació o coneixement religiós i es proposa un

temps de formació (entorn dels dos anys). Es busca un acompanyament personal o en grup per a una catequesi fonamental i integral. Se celebren els ritus catecumenals bàsics, com són l'ingrés en el catecumenat, l'elecció i celebració dels sacraments, a ser possible, durant la Vetlla Pasqual, a fi de continuar, després, vivint com a ple membre de l'Església.

Creix la demanda del baptisme d'adults?

Sí, està creixent, tant en els infants i joves en edat catequètica com entre els adults, aquí i arreu.

Per què?

Perquè l'Esperit del Senyor va actuant de la forma més inesperada i perquè s'acullen al catecumenat algunes persones que no van ser batejades d'infants. Per tant, sembla que la sol·licitud del catecumenat anirà creixent cada vegada més.

Quin és el perfil de la persona que demana el baptisme d'adult?

Els infants i joves que troben companys o companyes que fan catequesi de comunió, de confirmació o de moviments. En els majors de disset anys, són decisions pròpies que sovint vénen de testimoniatges d'altres persones cristianes o bé per raons personals. També n'hi ha alguns, cada vegada menys, que volen casar-se per l'Església. La seva decisió és gratament colpidora, valenta i no sempre entesa pels seus companys o familiars. Hi ha immigrants i gent nascuda aquí amb situacions molt diverses.

Què diríeu a una persona adulta que no està batejada per animar-la a fer aquest procés?

Que sigui lliure, que escolti el seu interior més profund, que miri el món que ens envolta, que llegeixi la Paraula de Déu i que es llanci sense por.

Quina és la labor de la Delegació?

Acollir i orientar la tasca del catecumenat. Per tant, projectar programes per a adults i infants en edat catequètica; oferir suport a les parròquies o persones que tenen possibles catecúmens. Sobretot, animar-los molt.

«Enfortiu els vostres cors» (Jm 5,8) – La persona creient

Missatge del Sant Pare per a la Quaresma 2015 (i III)

També com a individus tenim la temptació de la indiferència. Estem saturats de notícies i d'imatges tremendes que ens narren el sofriment humà i, al mateix temps, sentim tota la nostra incapacitat per a intervenir-hi. Què podem fer per a no deixar-nos absorbir per aquesta espiral d'horror i d'impotència?

En primer lloc, podem pregar en la comunió de l'Església terrenal i celestial. No oblidem la força de la pregària de tantes persones. La iniciativa «24 hores per al Senyor», que vull que se celebri a tota l'Església —també a nivell diocesà— els dies 13 i 14 de març, és expressió d'aquesta necessitat de pregària.

En segon lloc, podem ajudar amb gestos de caritat, arribant tant a les persones properes com a les llunyanes, gràcies als nombrosos organismes de caritat de l'Església. La Quaresma és un temps propici per a mostrar interès per l'altre, com un signe concret, encara que sigui petit, de la nostra participació en la mateixa humanitat.

I, en tercer lloc, el sofriment de l'altre constitueix una crida a la conversió, perquè la necessitat del germà em recorda la fragilitat de la meua vida, la meua dependència de Déu i dels germans. Si demanem humilment la gràcia de Déu i acceptem els límits de les nostres possibilitats, confiarem en les

possibilitats infinites que ens reserva l'amor de Déu. I podrem resistir a la temptació diabòlica que ens fa creure que nosaltres sols podem salvar el món i a nosaltres mateixos.

Per a superar la indiferència i les nostres pretensions d'omnipotència, vull demanar a tots que aquest temps de Quaresma es visqui com un camí de formació del cor, com va dir Benet XVI (carta encíclica *Deus caritas est*, 31). Tenir un cor misericordiós no significa pas tenir un cor dèbil. Qui vulgui ser misericordiós necessita un cor fort, ferm, tancat al temptador, però obert a Déu; un cor que es deixi impregnar per l'Esperit i guiar pels camins de l'amor que ens porten als germans i germanes; en definitiva, un cor pobre, que coneix les pobreses pròpies i ho dona tot per l'altre.

Per això, estimats germans i germanes, vull pregar amb vosaltres a Crist en aquesta Quaresma: «Fac cor nostrum secundum Cor tuum» - 'Feu el nostre cor semblant al vostre' (súplica de les lletanies del Sagrat Cor de Jesús). D'aquesta manera tindrem un cor fort i misericordiós, vigilant i generós, que no es deixi tancar en ell mateix i no caigui en el vertigen de la globalització de la indiferència.

Amb aquest desig asseguro la meua pregària per tal que tot creient i tota comunitat eclesial recorrin profitosament l'itinerari quaresmal, i us demano que pregueu per mi. Que el Senyor us beneeixi i la Mare de Déu us guardi.

Més de 300 persones en una nova edició de l'espectacular Passió de Cervera

Redacció

Davant la importància històrica i social, l'any 1969 les representacions de la Passió de Cervera va ser declararen d'interès públic.

L'èxit ha estat constant de llavors ençà i, malgrat que el text continua essent el mateix, l'escenificació ha sofert innombrables millores: la direcció artística s'ha professionalitzat; s'han incorporat dos escenaris laterals al Gran Teatre de la Passió que ofereixen una visió espectacular amb els 40 metres totals de boca d'escenari, essent el teatre amb la boca més gran d'Espanya i la tercera d'Europa; la construcció de decorats corporis en el 90 % de les escenes, els quals ofereixen una espectacularitat realista a tots els espais i combinen recordant la bellesa històrica dels grans antics decorats de paper que encara es conserven en algunes escenes. Amb la renovació de l'aparell luminotècnic totalment digitalitzat, s'ofereix un ambient determinat en cada ocasió, conjuntament amb el so, també digitalitzat, que realça amb més potència i qualitat sonora les escenes de l'espectacle. S'ha fet també una nova elaboració del vestuari, reproducció fidel de la indumentària del temps. Existeixen efectes especials introduïts amb gran espectacularitat perquè l'espectador gaudeixi d'un espectacle complet en tots els sentits.

Tot això i la col·laboració de tres-centes persones a l'escenari configuren un espectacle àgil i modern, oferint una visió espectacular i realista de les tradicionals representacions de la Passió de Cervera.

Diversos historiadors importants, conjuntament amb els estudis realitzats per la Universitat de La Sorbona de París, han reconegut les escenificacions de la Passió de Cervera com les més antigues de tot Europa, demostrant un cop més el punt de partença d'aquest espectacle ara ja mediàtic.

Dades de la present temporada

Dies de representació (en català):

1, 8, 15 i 22 de març i 3, 12 i 19 d'abril.

Horari: matí de 10 a 14 h (amb un descans de 25 minuts). El dia 3 d'abril, Divendres Sant, única sessió de tarda de 16 a 20 h, amb un descans.

Preu de les entrades: 22 euros (infantil, 10 euros).

Telèfons de reserves d'entrades individuals o familiars: 608 78 10 12 (18 a 22 h).

Telèfons de reserves d'entrades per a grups (mínim, 20 persones): 609 43 92 24.

Quaresma amb santa Teresa — La caritat

Romà Casanova, bisbe de Vic

Per a santa Teresa de Jesús l'amor té una única font, Jesucrist: «Siempre que se piense en Cristo, nos acordemos del amor con que nos hizo tantas mercedes y cuán grande nos le mostró Dios en darnos tal prenda del que nos tiene; que amor saca amor» (*Libro de la vida*, 22, 14). L'amor en ella no és una realitat merament humana, sinó que hi adquireix la seva veritat si brolla de la deu pura, que és Déu mateix.

Tot el camí de vida espiritual que ella mostra des de la seva experiència personal té com a finalitat la caritat. En *Las Moradas* va portant pas a pas a l'interior del castell on habita el Senyor. La porta per a entrar-hi és la pregària, i aquesta té per a ella una clara relació amb l'amor misericordiós de Déu: «La puerta para entrar en este castillo es la oración; pues pensar que hemos de entrar en el cielo y no entrar en nosotros conociéndonos y considerando nuestra miseria y lo que le debemos a Dios y pidiéndole muchas veces misericordia es desatino» (*Moradas segundas*, 11).

L'amor és la plenitud de la llei, ens diu sant Pau, i Teresa ens ensenya: «Acá solas estas dos cosas nos pide el Señor: amor de su Majestad y del prójimo es en lo que hemos de trabajar; guardándolos con perfección hacemos su voluntad, y así estaremos unidos con él... La más cierta señal que, a mi parecer, hay de si guardamos estas dos cosas, es guardando bien la del amor al prójimo» (*Moradas quintas*, 3, 7.8).

La caritat envers el proïsme té en ella unes característiques ben clares. No és pas una romàntica sensació de benestar, sinó que implica obres concretes i actituds que arriben al més íntim del cor. «Obras quiere el Señor... y si vieres loar mucho a una persona, te alegres más mucho que si te loasen a ti» (ibídem, 3, 11). Ací toca una característica de l'autèntica caritat: alegrar-se del bé dels altres. També ens

recorda com l'amor que té la seva font en l'experiència de Déu-amor porta al servei humil: «Así pues, hermanas, para que lleve buenos cimientos, procurad ser la menor de todas y esclava suya, mirando cómo o por dónde las podéis hacer placer y servir» (*Moradas séptimas*, 4, 8).

I una darrera definició del veritable amor en santa Teresa: «El amor jamás está ocioso... no se ha de echar a dormir» (*Moradas quintas*, 4, 10). I per concretar aquesta característica de l'amor en el cor del creient, unes paraules del missatge del Sant Pare per a aquesta Quaresma: «La missió és allò que l'amor no pot callar... Com desitjo que els llocs on es manifesta l'Església, en particular les nostres parròquies i les nostres comunitats, arribin a ser illes de misericòrdia enmig del mar de la indiferència!»

